

[Henry Sørensen.]

er det af den bestemte grund, at jeg mener, at fiskeriministeren ikke — og det gælder særlig i hans besvarelse af de ham af udvalget stillede spørgsmål — har set den prismæssige side af sagen under en sådan synsvinkel, som fiskeriet med rette må finde naturlig. Fiskeriministeren siger, at forsyningsspørgsmålet er det væsentligste, og at han ikke har nogen grund til at beklage, at priserne til fiskerne i perioder med knappe tilførsler konkurreres ned ved tilførsler udefra. Men må konsekvensen af dette synspunkt — det være sig rigtigt eller urigtigt — så dog ikke i alt fald være, at der — når fiskepriserne trykkes ned af import udefra i perioder, hvor forsyningerne er tilstrækkelige, enten ved direkte import af billig, men kvalitetsmæssigt ringe fisk eller af landinger fra udenlandske fiskere, som trods alt, vel navnlig på grund af vort kvalitetsmæssige arbejde herhjemme, opnår bedre priser her end i hjemlandet, for ellers ville de vel ikke lande her — sikres de danske fiskere en bundgrænse for deres priser? Det ene må dog vel være konsekvensen af det andet.

Når fiskerierhvervet nu en af de nærmeste dage går til forhandling med fiskeriministeren om hele den vanskelige økonomiske situation for fiskeriet, som markedsforhold og omkostningsstigninger har bragt os i, vil jeg derfor håbe, at ministeren ikke udelukkende vil interessere sig for priserne i toppen, men også for dem i bunden — det er jo desværre dér, de i alt væsentlig befinder sig nu.

Som det fremgår af betænkningen, har jeg for mit vedkommende sagt fra med hensyn til medvirken til gennemførelse af lovforslaget, og som motivering herfor mener jeg at kunne nøjes med at henvise til de betæneligheder, jeg gav udtryk for ved første behandling af lovforslaget. Disse betæneligheder er for mig ikke blevet mindre efter udvalgsbetænkningen; jeg vil sige tværtimod; jeg tror stadig væk, at det er for tidligt og i en for alvorlig situation for det danske fiskeri, at dette høje ting gennemfører dette lovforslag.

H. C. Toft: Ved første behandling af lovforslaget gav jeg over for fiskeriministeren udtryk for, at vi fandt, at det var svært at medvirke til at gennemføre en bemyndigelse

af handelspolitisk art, der alene lå hos fiskeriministeren, og jeg udtalte derfor, at hvis det konservative folkeparti skulle medvirke til gennemførelse af denne lovgivning, måtte bestemmelsen udvides, således at ministeren måtte rådføre sig og drøfte spørgsmålet med et udvalg, inden ministeren kunne anvende sin bemyndigelse.

Jeg er tilfreds med, at ministeren på dette område har imødekommet de ønsker, som jeg gav udtryk for ved første behandling, og jeg håber, at det udvalg, der nu skal samarbejde med fiskeriministeren om spørgsmålet, må bedømme og vurdere de situationer, de kommer i, ud fra et sagligt synspunkt, således at resultatet ikke bliver til særskilt skade for en enkelt gruppe.

Det er ligeledes tilfredsstillende for os, at ministeren har givet udtryk for — og i ændringsforslaget slås det fast — at udenlandske landinger af fisk i danske havne skal foregå over fiskeriauktionerne. Dermed mener vi at have sikret, både at kvaliteten af fisken, der kommer ind, bliver rigtigt bedømt, og også at man når frem til en prisdannelse, som kommer frem til offentlighedens kundskab, således at denne har noget at bedømme priserne ud fra.

Venstre og det konservative folkeparti havde ønsket en mulighed for, at loven kom til revision i løbet af et par år. Vi har ikke formået at få flertal for dette synspunkt i udvalget, og det beklager jeg, for det er jo et nyt område, vi her begiver os ind på, og det havde da været naturligt, at folketinget fik lejlighed til at tage stilling til loven, når der var gået et par år og man havde set lovens virkninger. Jeg ved godt, man her kan sige til os, at vi kan selv tage initiativet til at tage loven op til revision. Men forholdet er jo det, at hvis det var pålagt ministeren, at loven skulle til revision f. eks. om 2 år, så ville ministeren til den tid over for et folketingsudvalg kunne fremlægge et materiale, og ligeledes kunne de interesserede organisationer over for folketinget få lejlighed til at sige deres mening om, hvordan loven havde virket. Det er altså ikke lykkedes for os, og nu må vi på bedste vis prøve at følge udviklingen; men vi havde fundet det heldigst, om der havde været en revisionsbestemmelse.

På baggrund af det ændringsforslag,